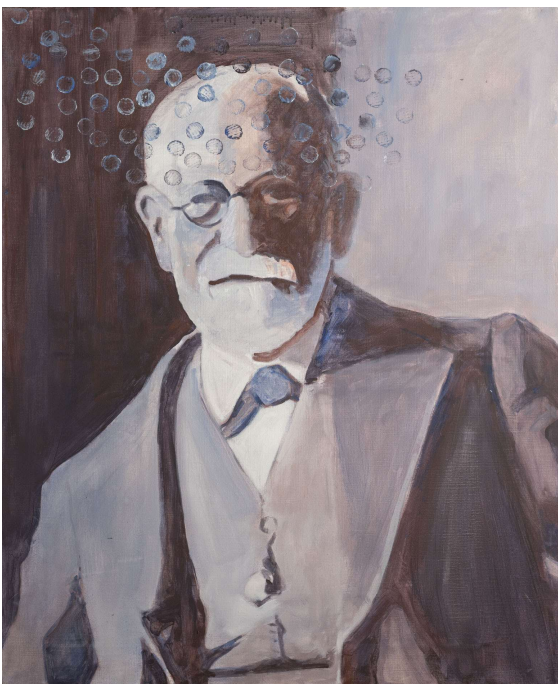

'Suspicious minds' van JOHAN CLARYSSE in galerie S&H De Buck

In een recente tekst schrijft kunstfilosoof Antoon Van den Braembussche over het werk van Johan Clarysse: “Johan Clarysse is in mijn ogen één van de markantste, meest intrigerende kunstschilders in Vlaanderen vandaag. Zijn overwegend figuratief werk bezit een geheel eigen, ondefinieerbare, onvatbare en ondoorgrondelijke sfeer, steeds ingebed in een eigengereid, uiterst herkenbaar, enigszins verstild en omfloerst palet”. Hij typeert Clarysse als een schilder die reflecteert over schilderkunst en over het statuut van het beeld zelf. Beeld en taal in zijn schilderijen zijn altijd ambigu en zich onttrekken aan elke poging tot éénduidige interpretatie... En toch bezitten zijn doeken vaak iets mysterieus-aantrekkelijk: de toeschouwer kijkt verbluft naar iets wat hij of zij niet echt kan doorgronden en dat toch fascineert. Van den Braembussche besluit zijn tekst met de volgende these: “ofschoon ik zijn schilderkunst als conceptueel-figuratief zou omschrijven, heeft zij desalniettemin daarom ook een inherente, discrete charme!”

De nieuwe expo 'Suspicious minds in de Gentse galerie S&H De Buck illustreert bovenstaande visie ten volle. Het 'suspicious' aspect van onze menselijke emoties, verlangens en drijfveren – waarbij 'suspicious' staat voor twijfelachtig, verdacht, dubbelzinnig en daardoor ook enigszins vreemd of bizar - is een terugkerend thema in het werk van Johan Clarysse.

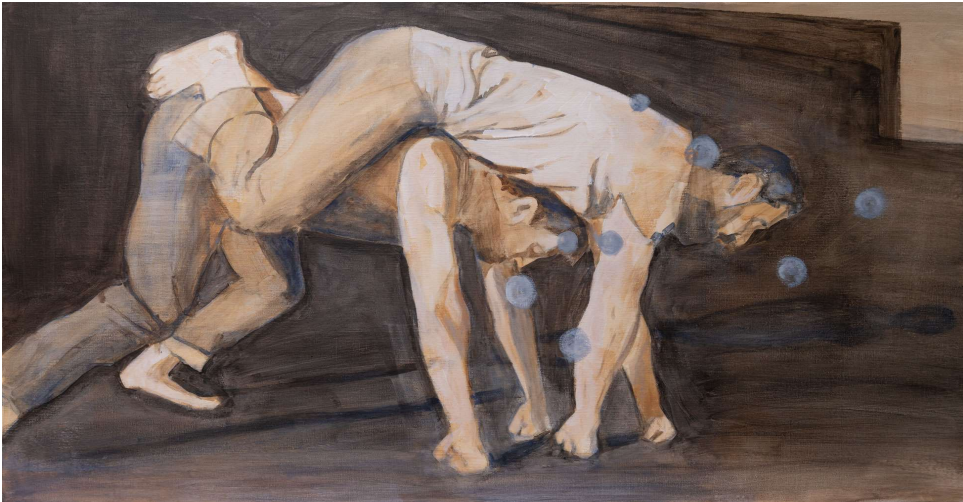

Suspicious minds (Sigmund), 90x70 cm, 2022

In 'suspicious minds' toont Clarysse portretten van vooral schrijvers of kunstenaars die hem op één of andere manier fascineren en die de randen van de menselijke geest aftasten. Portretten van onder meer Freud, Jung, Lou André Salomé, Nietzsche, George Sand, Baudelaire, Van Ostayen, Courbet, Camus... Door hun portret te schilderen zet hij ze – in de lijn van een eeuwenoude traditie – op een piëdestal maar tezelfdertijd problematiseert hij hen door allerlei ingrepen of toevoegingen op dat portret. De vanzelfsprekendheid van het beeld wordt overstegen, het krijgt als het ware vleugels.

Die toevoegingen zijn vaak op een lineaire, grafische manier weergegeven, ze staan in spanning met het organische van het geschilderde portret. Zo bijvoorbeeld het gordijn op de onderzoekende blik van Courbet, het zich herhalende ei-vormige motief uit de alchemie op het portret van Jung, het

silhouet van Manets Olympia op het portret van Baudelaire, lettertekens die uit de mond van Freud lijken te vallen enz. Alhoewel de keuzes voor die motieven niet arbitrair zijn, laat de schilder eventuele associaties of verbanden over aan de verbeelding van de kijker.

Suspicious movements V, 50x70 cm, 2022

Als een soort contrapunt combineert hij deze statische portretten met een dynamische figuratie die refereert naar de wereld van de hedendaagse dans en theater. Voor de kijker is niet onmiddellijk duidelijk wat er gebeurt en wat deze figuren drijft. De context is weggelaten en ook hier zorgen al dan niet subtiele beeldende ingrepen voor een intrigerende meerlagigheid.

Je ziet niet wat je ziet, lijkt de schilder tussen de regels door te zeggen.

Verrassend is ook dat een aantal van die taferelen refereren naar de dynamische, dramatisch geladen doeken van Caravaggio (het pieta-motief, de moord van Judith op Holofernes...).

Duidelijk is dat het principe 'eenheid in de variatie en variatie in de eenheid', als één van de motto's van deze schilder, in deze expo op een krachtige en visueel boeiende manier vorm krijgt.

De tentoonstelling opent op zondag 5 maart en loopt tot en met 1 april 2023.